

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Запорізькій області
Слідчий відділ

вул. Олександрівська, 62, м. Запоріжжя, 69011, тел./факс (061) 225-26-98
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zap_sv@sbu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001556

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Запоріжжя

«28» грудня 2022 року

Слідчий 2-го відділення слідчого відділу Управління СБ України в Запорізькій області лейтенант Чистякова Олена Олегівна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022080000002404, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 14.12.2022, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Хасбулатова Азамата Альбертовича, 11.05.1991 р.н., громадянина російської федерації, уродження с. Ботаярт Республіки Дагестан російська федерація, росіянина, зареєстрованого за адресою: російська федерація, Республіка Дагестан, с. Казмааул, вул. Хасавюрдовская, військовослужбовця підрозділу Махачкалінського ОМОН Управління Росгвардії по республіці Дагестан, який не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, передбачений ст.480 КПК України, раніше не судимого,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України – порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Зміст підозри:

Громадянин російської федерації Хасбулатов А.А., підозрюється у тому, що у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 20.03.2022, перебуваючи у складі збройних зведень російської федерації (далі за текстом – рф), а саме будучи військовослужбовцем підрозділу Махачкалінського ОМОН

Управління Росгвардії по республіці Дагестан, які всупереч норм міжнародного права перебувають на території України з метою її окупації, використовуючи з метою конспірації та ухилення від кримінальної відповідальності позивний «105», знаходячись у м. Василівка Запорізької області, «обіймаючи посаду» заступника військового коменданта окупаційної адміністрації вказаного населеного пункту, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України та які є обов'язковими для рф, оскільки є ратифікованими її повноважними органами влади, з власних ідеологічних мотивів, за попередньою змовою з громадянином рф Гусейновим С.М., який є військовослужбовцем збройних зведень рф, а саме підрозділу Махачкалінського ОМОН Управління Росгвардії по республіці Дагестан, та який з метою конспірації та ухилення від кримінальної відповідальності використовує позивний «320» та іншими нествореними особами з числа представників збройних формувань рф, а також громадян України із числа мешканців Василівського району Запорізької області, які надають сприяння окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, використовуючи незаконно узурповані внаслідок збройної агресії рф по відношенню до суверенітету та територіальній цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території Запорізької області, організували систематичні акти залякування цивільного населення, шляхом викрадення та протиправного позбавлення волі мешканців Василівського району Запорізької області, з подальшим застосування до останніх актів насильства, з метою впровадження та реалізації політики держави-агресора.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.28 ч.1 ст.438 КК України, у вчиненні яких підозрюється Хасбулатов А.А.

З 19 лютого 2014 року представниками російської федерації (далі — рф) розпочато збройне вторгнення збройних сил рф, приховане твердженням керівників рф про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту рф та іншими підрозділами збройних сил рф здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року рф оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно з цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та збройних сил рф представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих рф, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом — «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську —

терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом — «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і до нині.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей. Датою початку тимчасової окупації рф окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими рф з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими рф (зокрема окупаційною адміністрацією рф) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, збройні сили рф, інші збройні формування рф та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку рф, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією рф проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, що набрала чинності для України 24.08.1991, територія визнається окупованою,

якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника, окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

До моменту досягнення загального миру після припинення військових дій; або, у випадку збройного конфлікту неміжнародного характеру – до досягнення мирного врегулювання міжнародне гуманітарне право продовжує застосовуватися на всій території воюючих держав або, у випадку внутрішніх конфліктів, на всій території, яка знаходиться під контролем сторони, незалежно від того, чи відбуваються там фактичні бойові дії.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф володимир путін та інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої військової окупації.

24.02.2022, на виконання вищевказаних наказів, військовослужбовці збройних сил рф, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України, в тому числі Василівського району Запорізької області, який було захоплено наприкінці лютого 2022 року.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

Відповідно до положень ч.1 ст.1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон №1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону №1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 27 квітня 2022 року», Василівська міська територіальна громада, внесена до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Після окупації м. Василівка Запорізької області наприкінці лютого 2022 року (точна дата та час досудовим розслідуванням не встановлено), представники збройних формувань рф створили на тимчасово окупованій території власну окупаційну адміністрацію, заступником військового коменданта якої було призначено представника збройних формувань держави-агресора рф, а саме військовослужбовця підрозділу Махачкалінського ОМОН Управління Росгвардії по республіці Дагестан - Хасбулатова А.А., який використовує позивний «105».

Положеннями п.6 ч.1 ст.1-1 Закону №1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація рф, це сукупність державних органів і структур рф,

функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 20.03.2022, військовослужбовець підрозділу Махачкалінського ОМОН Управління Росгвардії по республіці Дагестан Хасбулатов А.А., «займаючи посаду» заступника військового коменданта окупаційної адміністрації м. Василівка Запорізької області, використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії рф по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, діючи умисно, в порушення законів і звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, розробив злочинний план, направлений на запровадження політики держави-агресора рф на тимчасово окупованій території Запорізької області, шляхом вчинення дій, що посягають на людську честь та гідність, пов'язаних із застосуванням насильницьких дій небезпечних для життя і здоров'я особи, достовірно знаючи, що надмірна жорстокість у війні, грубе нехтування її законами і звичаями суперечить встановленому відповідними міжнародними нормативними актами порядку ведення війни, до виконання якого залучив громадянина рф Гусейнова С.М., який є представником збройних формувань держави-агресора рф, а саме військовослужбовцем підрозділу Махачкалінського ОМОН Управління Росгвардії по республіці Дагестан, який використовує позивний «320», а також інших невстановлених осіб з числа представників збройних формувань рф та громадян України - мешканців Василівського району Запорізької області, які надають сприяння окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України.

Відповідно до приписів ч. 1 ст. 3 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто hors de combat* унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведяться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно цивільних осіб, які пов'язані з насиллям над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; захоплення заручників; наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Згідно зі ст. ст. 31-33 вказаної Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Пограбування забороняються.

Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Відповідно до приписів ст. 147 зазначеної Конвенції серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Крім того, згідно з приписами ч. 2 ст. 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Також, відповідно до ст. 1 Міжнародної конвенції про захист усіх осіб від насильницьких зникнень від 20 грудня 2006 року встановлено, що ніхто не може піддаватися насильницькому зникненню. Жодні виключні обставини, якими б вони не були, чи то стан війни або загроза війни, внутрішня політична нестабільність чи інший надзвичайний стан, не можуть слугувати виправданням насильницького зникнення.

Відповідно до ст. 2 зазначеної Конвенції насильницьким зникненням вважається арешт, затримання, викрадення чи позбавлення волі в будь-якій іншій формі представниками держави чи особами або групами осіб, які діють з дозволу, за підтримки чи за згодою держави, при подальшій відмові визнати

факт позбавлення волі або приховування даних про долю чи місцезнаходження зниклої особи, унаслідок чого цю особу залишено без захисту закону.

Згідно зі ст. 5 цієї Конвенції широкопоширена чи систематична практика насильницьких зникнень є злочином проти людства, як його визначено в застосовному міжнародному праві, і тягне за собою наслідки, що передбачені таким застосовним міжнародним правом.

Відповідно до положень ст. 6 вказаної Конвенції кожна держава-учасниця вживає необхідних заходів для притягнення до кримінальної відповідальності принаймні:

а) будь-якої особи, яка вчиняє акт насильницького зникнення, наказує, підбурює чи спонукає вчинити його, учиняє замах на його вчинення, є його пособником чи бере участь у ньому;

б) начальника, який:

i) знав, що підлеглі, які знаходяться під його реальною владою та контролем, скоювали або мали намір учинити злочин насильницького зникнення, або свідомо проігнорував очевидну інформацію, що свідчить про це;

ii) ніс реальну відповідальність та здійснював реальний контроль стосовно діяльності, з якою був пов'язаний злочин насильницького зникнення, а також який

iii) не вжив усіх необхідних і розумних заходів у рамках його повноважень з метою недопущення або припинення вчинення акту насильницького зникнення або для передачі цього питання до компетентних органів для розслідування та кримінального переслідування;

с) викладений вище підпункт «б» застосовується без шкоди для відповідних суворіших норм про відповідальність, застосовних у міжнародному праві до військового командира чи особи, яка фактично здійснює функції військового командира.

Жодні наказ або розпорядження, що походять з державного, цивільного, військового чи іншого органу, не можуть слугувати виправданням злочину насильницького зникнення.

Крім того, згідно з приписів ч.ч. 1,3 ст. 87 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, сторони, що перебувають у конфлікті, повинні вимагати від воєнних командирів, оскільки це стосується осіб, які входять до складу підлеглих їм збройних сил, та інших підлеглих їм осіб, щоб вони не допускали порушень Конвенцій (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) і цього Протоколу і, в разі потреби, перепиняли ці порушення та повідомляли про це компетентні власті. Більше того, сторони, що перебувають у конфлікті, повинні вимагати від кожного командира, який знає про те, що його підлеглі чи інші особи, що перебувають під його контролем, мають намір вчинити або вчинили порушення Конвенцій (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) або цього Протоколу, вжиття необхідних заходів щодо запобігання подібним порушенням Конвенцій або цього Протоколу і, за потреби, щодо порушення дисциплінарного чи кримінального переслідування проти тих, хто вчинив такі порушення.

Так, у порушення вищевказаних норм міжнародного гуманітарного права, у другій половині березня 2022 року, але не пізніше ніж 20.03.2022 (більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлені), Хасбулатов А.А., перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Василівка Запорізької області, діючи умисно, з метою реалізації раніше розробленого злочинного плану, який серед іншого передбачає проведення підривної діяльності проти України, шляхом впровадження політики держави-агресора, з метою нанесення шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, усвідомлюючи, що реалізувати раніше розроблений злочинний план самостійно не в змозі, підшукав та залучив до його втілення військовослужбовця підрозділу ОМОН МВС Республіки Дагестан – громадянина рф Гусейнова С.М., який з метою конспірації використовує позивний «320» та «займав посаду» помічника заступника військового коменданта окупаційної адміністрації м. Василівка Запорізької області, а також інших невстановлених військовослужбовців збройних формувань рф, які здійснюють пошук патріотично налаштованих осіб з числа мешканців Василівського району Запорізької області, які, як на думку Хасбулатова А.А., своєю активною громадянською позицією можуть заважати впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, а також реалізації окремих рішень представників окупаційної адміністрації на тимчасово окупованій території Запорізької області.

В цей же час, Хасбулатов А.А., достовірно знаючи про наявність патріотично налаштованих осіб на тимчасово окупованій території Василівського району Запорізької області, які на думку останнього, своєю активною громадянською позицією можуть заважати впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, а також реалізації окремих рішень представників окупаційної адміністрації на тимчасово окупованій території Запорізької області, віддав Гусейнову С.М., а також іншим невстановленим військовослужбовцям рф, явно злочинний наказ, який передбачав встановлення таких осіб та здійснення впливу на останніх усіма можливими способами та засобами, в тому числі із застосуванням психологічного та фізичного насилля, небезпечного для життя та здоров'я в момент його засування, а також дій, які пригнічують честь та гідність особи.

Так, у денний час 26.03.2022 (більш точний час під час досудового розслідування не встановлений) Гусейнов С.М., усвідомлюючи суспільну небезпечний характер своїх дій, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, за попередньою змовою з іншими невстановленими особами із числа представників збройних формувань рф та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, виконуючи свою роль у заздалегідь розробленому злочинному плані, за наказом та з відома Хасбулатова А.А., перебуваючи у його підпорядкуванні, знаходячись на території с. Верхня Криниця Василівського району Запорізької області, незаконно проникли на територію домоволодіння, розташованого за адресою: Запорізька область, Василівський район, с. Верхня Криниця, вул. Східна, буд. 49, де проживає староста с. Верхня Криниця Василівського району Запорізької області, громадянин

України Яворський Сергій Веніамінович, 09.06.1975 року народження, звідки із застосуванням насилля небезпечного для життя, погрожуючи фізичною розправою викрали останнього та під фізичним примусом відвезли до м. Василівка Запорізької області, де у приміщенні захопленої адміністративної будівлі Василівського РУП ГУ НП в Запорізькій області, розташованого за адресою: Запорізька область, м. Василівка, вул. Шевченка, буд. 38, всупереч волі утримували останнього до 31.03.2022, при цьому систематично застосовуючи до Яворського С.В. заборонені міжнародними нормативними актами методи фізичного та психологічного примусу, а саме насилля над життям, честю та гідністю особи, шляхом завдання каліцтва, а також катування й тортури, у вигляді підключення дротів до кінчиків пальців рук та биття електрострумом, проливання на відкриту ділянку шкіри агресивних хімічних реактивів, які заподіюють пошкодження епідермісу, а також завдавали фізичних страждань, у тому числі шляхом вставляння гострих металевих предметів під нігтеві пластини пальців рук з метою спонукання останнього до співробітництва з представниками збройних формувань рф та отримання інформації стосовно патріотично налаштованих осіб з числа мешканців с. Верхня Криниця Василівського району Запорізької області, які на думку Хасбулатова А.А., своєю активною громадянською позицією можуть заважати впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, а також реалізації окремих рішень представників окупаційної адміністрації на тимчасово окупованій території Запорізької області.

Крім того, у денний час 26.03.2022 (більш точний час під час досудового розслідування не встановлений), Гусейнов С.М., усвідомлюючи суспільну небезпечний характер своїх дій та передбачаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, за попередньою змовою з іншими невстановленими особами із числа представників збройних формувань рф та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, виконуючи свою роль у заздалегідь розробленому злочинному плані, за наказом та з відома Хасбулатова А.А., незаконно проникли на територію домоволодіння мешканця с. Верхня Криниця Василівського району Запорізької області, Шевченка Євгена Миколайовича, 16.03.1982 року народження, яке розташоване за адресою: Запорізька область, Василівський район, с. Верхня Криниця, вул. Українська, буд. 92, звідки із застосуванням насилля, погрожуючи фізичною розправою, викрали останнього та під фізичним примусом відвезли до м. Василівка Запорізької області, де у приміщенні захопленої адміністративної будівлі Василівського РУП ГУ НП в Запорізькій області, розташованого за адресою: Запорізька область, м. Василівка, вул. Шевченка, буд. 38, всупереч волі утримували останнього до 29.03.2022, при цьому систематично застосовуючи до Шевченко Є.М. заборонені міжнародними нормативними актами методи фізичного та психологічного примусу, а саме катування, шляхом підключення електронних дротів до ніг, обливання їх водою та биття струмом, биття електрошоком та побиття дубинкою, погроз застосування фізичного насилля та вбивства близьких родичів, з метою спонукання останнього до співробітництва з представниками збройних формувань рф та отримання інформації стосовно патріотично налаштованих осіб з числа мешканців с. Верхня Криниця

Василівського району Запорізької області, які на думку Хасбулатова А.А., своєю активною громадянською позицією можуть заважати впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, а також реалізації окремих рішень представників окупаційної адміністрації на тимчасово окупованій території Запорізької області.

Крім того, у денний час 26.03.2022 (більш точний час під час досудового розслідування не встановлений), Гусейнов С.М. разом з іншими невстановленими військовослужбовцями рф, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер злочинних наказів та з відома Хасбулатова А.А., передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, незаконно проникли на територію домоволодіння, розташованого за адресою: Запорізька область, Василівський район, с. Верхня Криниця, вул. Українська, буд. 96, звідки із застосуванням насилля викрали рідного брата Шевченка Є.М. – Шевченка Олександра Миколайовича, 03.03.1972 року народження, та під фізичним примусом, погрожуючи фізичною розправою, відвезли до м. Василівка Запорізької області, де у приміщенні захопленої адміністративної будівлі Василівського РУП ГУ НП в Запорізькій області, розташованого за адресою: Запорізька область, м. Василівка, вул. Шевченка, буд. 38, всупереч волі утримували останнього до 30.03.2022, при цьому систематично застосовуючи до Шевченко О.М. заборонені міжнародними нормативними актами методи фізичного примусу, а саме катування, шляхом побиття, підключення електронних дротів до пальців рук та ніг та биття струмом, припалювання частин тіла нагрітим металевим об'єктом, з метою спонукання останнього до співробітництва з представниками збройних формувань рф та отримання інформації стосовно патріотично налаштованих осіб з числа мешканців с. Верхня Криниця Василівського району Запорізької області, які на думку Хасбулатова А.А., своєю активною громадянською позицією можуть заважати впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, а також реалізації окремих рішень представників окупаційної адміністрації на тимчасово окупованій території Запорізької області.

Також, 26.03.2022 у денний час (більш точний час під час досудового розслідування не встановлений), Гусейнов С.М., усвідомлюючи суспільну небезпечний характер своїх дій та передбачаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно з іншими невстановленими особами із числа представників збройних формувань рф та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, виконуючи свою роль у заздалегідь розробленому злочинному плані, на виконання наказу та з відома Хасбулатова А.А., незаконно проникли на територію домоволодіння мешканця с. Верхня Криниця Василівського району Запорізької області Малиша Івана Володимировича, 12.06.1986 року народження, яке розташоване за адресою: Запорізька область, Василівський район, с. Верхня Криниця, вул. Калинова, буд. 104, звідки із застосуванням насилля викрали останнього та під фізичним примусом, погрожуючи фізичною розправою відвезли до м. Василівка Запорізької області, де у приміщенні захопленої адміністративної будівлі Василівського РУП ГУ НП в Запорізькій області, розташованого за адресою: Запорізька область, м. Василівка, вул. Шевченка, буд. 38, де Хасбулатов А.А. разом із Гусейновим С.М. та

іншими невстановленими представниками збройних формувань рф, всупереч волі утримували останнього до 29.03.2022 при цьому систематично застосовуючи до Малиша І.В. заборонені міжнародними нормативними актами методи фізичного примусу, а саме катування, шляхом підключення дротів до вух та статевих органів з метою спонукання останнього до співробітництва з представниками збройних формувань рф та отримання інформації стосовно патріотично налаштованих осіб з числа мешканців с. Верхня Криниця Василівського району Запорізької області, які на думку Хасбулатова А.А., своєю активною громадянською позицією можуть заважати впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, а також реалізації окремих рішень представників окупаційної адміністрації на тимчасово окупованій території Запорізької області.

Крім того, реалізовувати злочинний план Хасбулатова А.А. та виконуючи його вказівки, приблизно 13 години 02.04.2022, чергуючи на блок посту м. Василівка Запорізької області, який розташований поблизу автовокзалу вказаного населеного пункту, невстановлений військовослужбовець збройних формувань рф, який з метою конспірації використовує позивний «33» разом з іншими невстановленими особами, з числа представників збройних формувань рф та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, затримали на блок пості, громадянина України - Чуба Олександра Олександровича, 05.10.2962 року народження, який на власному транспорті виїжджав з окупованої території м. Токмак Запорізької області до м. Запоріжжя, якого під фізичним примусом, погрожуючи фізичною розправою відвезли до приміщення захопленої адміністративної будівлі Василівського РУП ГУ НП в Запорізькій області, розташованого за адресою: Запорізька область, м. Василівка, вул. Шевченка, буд. 38, де всупереч волі останнього утримували до 24.03.2022 та з метою отримання від Чуба О.О. інформації стосовно відомих йому патріотично налаштованих осіб з числа мешканців Василівського району Запорізької області, які на думку Хасбулатова А.А., своєю активною громадянською позицією можуть заважати впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, застосовуючи при цьому заборонені міжнародними нормативними актами методи психологічного насилля над особистістю, які мають ознаки наруги над людською гідністю, зокрема образливого та принизливого поводження, погрози вбивством тощо.

Таким чином, починаючи приблизно з 20.03.2022 (більш точна дата та час досудовим розслідуванням не встановлені), Хасбулатов А.А., діючи умисно, з власних ідеологічних мотивів, направлених на впровадження та реалізацію окупаційної політики держави-агресора, а також реалізації окремих рішень представників окупаційної адміністрації на тимчасово окупованій території Запорізької області, перебуваючи на окупованих територіях населених пунктів Василівського району Запорізької області, діючи у межах раніше розробленого злочинного плану, за попередньою змовою з Гусейновим С.М. та іншими невстановленими представниками збройних формувань рф, а також невстановленими громадянами України із числа мешканців Василівського району Запорізької області, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, користуючись своїми незаконно отриманими владними повноваженнями, в порушення законів і звичаїв війни,

що передбачені міжнародними договорами, достовірно знаючи що вони фактично здійснюють насилля над життям, честю та гідністю особи, зокрема всі види завдання каліцтва, жорстокого поводження й тортур по відношенню до цивільного населення тимчасово окупованих територій, організував систематичне викрадення осіб із подальшим застосуванням до останніх наруги над людською гідністю пов'язані зі вчиненням діянь, що заборонені й залишатимуться забороненими стосовно цивільного населення будь-коли та будь-де.

З огляду на викладене, громадянин російської федерації Хасбулатов А.А. за викладених вище обставин обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України - порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб.

Слідчий 2-го відділення
слідчого відділу Управління СБ України
в Запорізькій області
лейтенант

Олена ЧИСТЯКОВА

«П О Г О Д Ж Е Н О»
Прокурор, який здійснює
процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні -
прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Запорізької обласної прокуратури

Артем БАТРАК

«28» грудня 2022 року

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Управление Службы безопасности Украины в Запорожской области

Следственный отдел

вул. Александровская, 62, г. Запорожье, 69011, тел./факс (061) 225-26-98
www.sbu.gov.ua, e-mail: usbu_zap_sv@sbu.gov.ua Код по ЄГРПОУ 20001556

№ _____

На № _____

от _____

УВЕДОМЛЕНИЕ

о подозрении

город Запорожье

«18» декабря 2022 року

Следователь 2-го отделения следственного отдела Управления СБ Украины в Запорожской области лейтенант Чистякова Елена Олеговна, рассмотрев материалы уголовного производства №22022080000002404, внесенного в Единый реестр досудебных расследований 14.12.2022, и установив наличие достаточных доказательств для подозрения лица в совершении уголовного правонарушения, согласно ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 УПК Украины, -

УВЕДОМИЛ:

Хасбулатова Азамата Альбертовича, 11.05.1991 г.р., гражданина российской федерации, уроженца с. Ботаярт Республики Дагестан российской федерации, россиянина, зарегистрированного по адресу: российская федерация, Республика Дагестан, с. Казмааул, ул. Хасавюрдовская, военнослужащего подразделения Махачкалинского ОМОН Управления Росгвардии по республике Дагестан, не являющегося лицом, в отношении которого осуществляется особый порядок уголовного производства, предусмотренный ст.480 УПК Украины, ранее не судимого,

о том, что он обоснованно подозревается в совершении уголовного преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 УК Украины – нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенное по предварительному сговору группой лиц.

Содержание подозрения:

Гражданин российской федерации Хасбулатов А.А., подозревается в том, что в неустановленное досудебное расследование время, но не позднее 20.03.2022, находясь в составе вооруженных формирований российской

Перевод осуществлен с украинского языка на русский согласно оригиналу документа переводчиком

Боевой А.Л. Правильность перевод текста подтверждаю. Переводчик _____

А.Л. Боева

федерации (далее по тексту – рф), а именно будучи военнослужащим подразделения Махачкалинского ОМОН Управления Росгвардии по республике Дагестан, которые вопреки нормам международного права находятся на территории Украины с целью её оккупации, используя с целью конспирации и уклонения от уголовной ответственности позывной «105», находясь в г. Васильевка Запорожской области, «занимая должность» заместителя военного коменданта оккупационной администрации указанного населенного пункта, действуя умышленно, в нарушение законов и обычаев войны, предусмотренные международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины и которые являются обязательными для рф, поскольку являются ратифицированными ее полномочными органами власти, по собственным идеологическим мотивам, по предварительному сговору с гражданином рф Гусейновым С.М., являющимся военнослужащим вооруженных формирований рф, а именно подразделения Махачкалинского ОМОН Управления Росгвардии по республике Дагестан, и который в целях конспирации и уклонения от уголовной ответственности использует позывной «320» и другими неустановленными лицами из числа представителей вооруженных формирований рф, а также граждан Украины из числа жителей Васильевского района Запорожской области, которые оказывают содействие оккупационным властям в проведении подрывной деятельности против Украины, используя незаконно узурпированные вследствие вооруженной агрессии рф по отношению к суверенитету и территориальной целостности Украины властные полномочия на территории Запорожской области, организовали систематические акты запугивания гражданского населения, путем похищения и противоправного лишения свободы жителей Васильевского района Запорожской области, с последующим применением к последним актам насилия, с целью внедрения и реализации политики государства-агрессора.

Фактические обстоятельства уголовного преступления, предусмотренного ч.2 ст.28 ч.1 ст.438 УК Украины, в совершении которого подозревается Хасбулатов А.А.

С 19 февраля 2014 года представителями российской федерации (далее — рф) начато вооруженное вторжение вооруженных сил рф, скрытое утверждением руководителей рф о перемещении военных подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского подразделениями вооруженных сил рф осуществили блокирование и захват административных зданий и ключевых объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечили военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и Севастополя. 18 марта 2014 года рф объявила об официальном включении Крыма в ее территорию.

Одновременно с этим, в течение марта и в начале апреля 2014 года под непосредственным руководством и контролем представителей власти и вооруженных сил рф представители иррегулярных незаконных вооруженных

формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых рф, взяли под контроль здания, в которых находились органы местной власти и местные органы власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее по тексту — «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске — террористическая организация «Луганская народная республика» (далее по тексту — «ЛНР»)), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, которые функционируют и по сей день.

В результате военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей. Датой начала временной оккупации России отдельных территорий Украины является 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными рф с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, являются оккупированными рф (в том числе оккупационной администрацией России) начиная с 7 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовом режиме на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года президент рф объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого, около четырех часов утра того же дня, вооруженные сил рф, другие вооруженные формирования рф и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны России, Беларуси и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировками авиацией объектов по всей территории Украины.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями рф, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п.п. 1, 3 Вывода 300(2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы "Последствия агрессии российской федерации против Украины", п.п. 17, 18 Приказа от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинения в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказании за него (Украина против рф) и др.)».

Согласно ст. 2 общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 г. эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися

Сторонами, даже если одна из них не признает состояние войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается никакому вооруженному сопротивлению.

Таким образом, с 19 февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией РФ против Украины, оккупацией части территории Украины, что указывает на распространение действия на территории Украины законов и обычаев войны (норм международного гуманитарного права).

Согласно ст. 42 Положения о законах и обычаях войны на суше, которое является приложением к IV Конвенции о законах и обычаях войны на суше от 18.10.1907, вступившей в силу для Украины 24.08.1991, территория признается оккупированной, если она фактически находится под властью оккупация распространяется только на ту территорию, где такая власть установлена и способна выполнять свои функции.

К моменту достижения всеобщего мира после прекращения военных действий; или, в случае вооруженного конфликта немеждународного характера – до достижения мирного урегулирования международное гуманитарное право продолжает применяться на всей территории воюющих государств или, в случае внутренних конфликтов, на всей находящейся под контролем стороны независимо от того, происходят ли там фактические боевые действия.

Согласно Конституции Украины, Украина является суверенным и независимым государством. Суверенитет Украины распространяется на всю её территорию, которая в пределах существующей границы целостна и неприкосновенна. Пребывание на территории Украины подразделений вооруженных сил других государств с нарушением процедуры, определенной Конституцией и законами Украины, Гаагскими конвенциями 1907, IV Женевской конвенцией 1949, а также вопреки Меморандуму о гарантиях безопасности в связи с присоединением Украины к Договору о нераспространении ядерного оружия 1994, Договора о дружбе, сотрудничестве и партнерстве между Украиной и РФ 1997 и другими международно-правовыми актами является оккупацией части территории суверенного государства Украина и международным противоправным деянием со всеми последствиями, предусмотренными международным правом.

Вопреки указанным нормам международного гуманитарного права президент РФ Владимир Путин и другие неустановленные в настоящее время досудебным расследованием представители власти РФ, действуя вопреки требованиям п.п. 1,2 Меморандума о гарантиях безопасности в связи с присоединением Украины к Договору о нераспространении ядерного оружия от 05.12.1994, принципам Заключительного акта Совещания по безопасности и сотрудничеству в Европе от 01.08.1975 и требованиям ч. 4 ст. 2 Устава ООН и Деклараций Генеральной Ассамблеи Организации Объединенных Наций от 09.12.1981 № 36/103, от 16.12.1970 № 2734 (XXV) от 21.12.1965 № 2131 (XX), от 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланировали, подготовили и развязали агрессивную войну и военный конфликт против Украины, и отдали соответствующие приказы на вторжение подразделений РФ на территорию

Украины с целью ее незаконного вооруженного захвата и последующей военной оккупации.

24.02.2022, во исполнение вышеуказанных приказов, военнослужащие вооруженных сил России, путем вооруженной агрессии с применением оружия, военной техники и артиллерии, с нанесением ракетных и авиационно-бомбовых ударов по военной и гражданской инфраструктуре, незаконно вторглись на территорию Украины через государственные границы Украины в Донецкой, Запорожской, Житомирской, Киевской, Луганской, Сумской, Харьковской, Херсонской и Черниговской областях и совершили вооруженное нападение на государственные органы власти, органы местного самоуправления, предприятия, учреждения, организации, воинские части, другие объекты военной и гражданской инфраструктуры, которые имеют важное народнохозяйственное и оборонное значение, после чего осуществили военную оккупацию части территории Украины, в том числе Васильевского района Запорожской области, захваченного в конце февраля 2022 года.

24.02.2022 Указом Президента Украины №64/2022 «О введении военного положения в Украине», в связи с военной агрессией РФ против Украины, на основании предложения Совета национальной безопасности и обороны Украины, в соответствии с пунктом 20 части первой статьи 106 Конституции Украины, Закона Украины «О правовом режиме военного положения» установлено введение в Украине военного положения с 05 часов 30 минут 24 февраля 2022 года сроком на 30 суток, который в дальнейшем неоднократно продолжался и действует в настоящее время.

В соответствии с положениями ч.1 ст.1 Закона Украины "Об обеспечении прав и свобод граждан и правовой режим на временно оккупированной территории Украины" от 15.04.2014 (в редакции от 07.05.2022, далее по тексту - Закон №1207-VII), временно оккупированная российской федерацией территория Украины (далее - временно оккупированная территория) является неотъемлемой частью территории Украины, на которую распространяется действие Конституции и законов Украины, а также международных договоров, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины.

Временная оккупация российской федерацией территорий Украины, определенных частью первой статьи 3 настоящего Закона, независимо от ее продолжительности, является незаконной и не создает для РФ никаких территориальных прав.

За государством Украина, территориальными общинами сел, поселков, городов, расположенных на временно оккупированной территории, органами государственной власти, органами местного самоуправления и другими субъектами публичного права сохраняется право собственности, другие материальные права на имущество, в том числе на недвижимое имущество, включая земельные участки, находящееся на временно оккупированной территории.

Временно оккупированной территорией, в соответствии с п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закона №1207-VII, являются части территории Украины, в пределах которых вооруженные формирования РФ и оккупационная администрация РФ установили и осуществляют фактический контроль или в пределах которых

вооруженные формирования рф установили и осуществляют общий контроль с целью установления оккупационной администрации рф.

Приказом Министерства по вопросам реинтеграции временно оккупированных территорий Украины № 75 от 25.04.2022 "Об утверждении Перечня территориальных громад, расположенных в районе проведения военных (боевых) действий или находящихся во временной оккупации, окружении (блокировании) по состоянию на 27 апреля 2022 года", Васильевская городская территориальная громада, внесена в указанный перечень территориальных громад, расположенных в районе проведения военных (боевых) действий или находящихся во временной оккупации, окружении (блокировании).

После оккупации г. Васильевка Запорожской области в конце февраля 2022 года (точная дата и время досудебным расследованием не установлено), представители вооруженных формирований рф создали на временно оккупированной территории собственную оккупационную администрацию, заместителем военного коменданта которой был назначен представитель вооруженных формирований государства-агрессора рф, а именно военнослужащий подразделения Махачкалинского ОМОН Управления Росгвардии по республике Дагестан - Хасбулатова А.А., использующего позывной "105".

Положениями п.6 ч.1 ст.1-1 Закона №1207-VII определено, что оккупационная администрация рф, это совокупность государственных органов и структур рф, функционально ответственных за управление временно оккупированными территориями и подконтрольных российской федерации самопровозглашенных органов, которые узурпировали выполнение властных полномочий на временно оккупированных территориях и которые выполняли или выполняют свойственные органам государственной власти или органам местного самоуправления функции на временно оккупированной территории Украины, в том числе органы, организации, предприятия и учреждения, включая правоохранительные и судебные органы, нотариусов и субъектов административных услуг.

Так, в неустановленное досудебным расследованием время, но не позднее 20.03.2022, военнослужащий подразделения Махачкалинского ОМОН Управления Росгвардии по республике Дагестан Хасбулатов А.А., "занимая должность" заместителя военного коменданта оккупационной администрации г. Васильевка Запорожской области, используя незаконно узурпированные в результате вооруженной агрессии рф по отношению к суверенитету и территориальной целостности Украины властные полномочия на временно оккупированной территории, действуя умышленно, в нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, разработал преступный план, направленный на внедрение политики государства-агрессора рф на временно оккупированной территории Запорожской области, путем совершения действий, посягающих на человеческую честь и достоинство, связанных с применением насильственных действий опасных для жизни и здоровья человека, достоверно зная, что чрезмерная жестокость в войне, грубое пренебрежение ее законами и обычаями противоречит установленному

соответствующими международными нормативными актами порядку ведения войны, к выполнению которого привлек гражданина РФ Гусейнова С.М., который является представителем вооруженных формирований государства-агрессора РФ, а именно военнослужащим подразделения Махачкалинского ОМОН Управления Росгвардии по республике Дагестан, который использует позывной "320", а также других неустановленных лиц из числа представителей вооруженных формирований РФ и граждан Украины - жителей Васильевского района Запорожской области, которые оказывают содействие оккупационным властям в проведении подрывной деятельности против Украины.

В соответствии с предписаниями ч. 1 ст. 3 Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, с лицами, не принимающими активного участия в боевых действиях, в том числе с лицами из состава вооруженных сил, сложившими оружие, а также с теми, кто hors de combat* вследствие болезни, ранения, задержания или по любой другой причине, обращаются гуманно, без какой-либо враждебной дискриминации, причиной которой служат раса, цвет кожи, религия или верования, пол, происхождение или имущественное положение или любые другие подобные критерии.

С этой целью запрещены и будут оставаться запрещенными когда-либо и где-либо такие действия в отношении гражданских лиц, которые связаны с насилием над жизнью и личностью, в частности все виды убийств, нанесение увечий, жестокое обращение и пытки; захват заложников; надругательство над человеческим достоинством, включая оскорбительное и унижительное обращение; осуждение и применение наказания без предварительного судебного решения, вынесенного судом, созданным надлежащим образом и предоставляющим судебные гарантии, признанные цивилизованными народами как необходимые.

Согласно ст. ст. 31-33 указанной Конвенции никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или от третьих лиц каких-либо сведений.

Высокие Договаривающиеся Стороны специально дают согласие на то, что им запрещается применение каких-либо мер, которые могут причинить физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, находящихся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, не вызванные потребностью лечения находящегося под защитой лица, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей.

Ни одно лицо, находящееся под защитой, не может быть наказано за правонарушение, которое оно не совершило лично. Коллективные наказания, как и любые запугивания или террор, запрещаются.

Ограбления запрещаются.

Репрессалии в отношении находящихся под защитой лиц и их имущества запрещаются.

В соответствии с предписаниями ст. 147 указанной Конвенции серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой настоящей Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, в частности биологические эксперименты, которые умышленно повлекут за собой большие страдания или серьезные травмы телу или здоровью, нелегальная депортация или перевод или нелегальное заключение находящегося под защитой лица, принуждение находящегося под защитой лица служить в вооруженных силах враждебного государства или умышленное отнятие у лица, находящийся под защитой прав на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный указанной Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью, и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

Кроме того, согласно предписаниям ч. 2 ст. 51 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 г., касающимся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 г., гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилия, имеющие главную цель терроризировать гражданское население.

Также, в соответствии со ст. 1 Международной конвенции о защите всех лиц от насильственных исчезновений от 20 декабря 2006 года установлено, что никто не может подвергаться насильственному исчезновению. Никакие исключительные обстоятельства, какими бы они ни были, будь то состояние войны или угроза войны, внутренняя политическая нестабильность или другое чрезвычайное положение, не могут служить оправданием насильственного исчезновения.

В соответствии со ст. 2 указанной Конвенции насильственным исчезновением считается арест, задержание, похищение или лишение свободы в любой другой форме представителями государства или лицами или группами лиц, действующими с разрешения, при поддержке или с согласия государства, при дальнейшем отказе признать факт лишения свободы или утаивание данных о судьбе или местонахождении пропавшего лица, вследствие чего это лицо оставлено без защиты закона.

Согласно ст. 5 этой Конвенции широко распространенная или систематическая практика насильственных исчезновений является преступлением против человечества, как оно определено в применимом международном праве, и влечет за собой последствия, предусмотренные таким применимым международным правом.

В соответствии с положениями ст. 6 указанной Конвенции каждое государство-участник принимает необходимые меры для привлечения к уголовной ответственности по крайней мере:

а) любого лица, которое совершает акт насильственного исчезновения, приказывает, подстрекает или побуждает совершить его, покушается на его совершение, является его пособником или участвует в нем;

b) начальника, который:

i) знал, что подчиненные, которые находятся под его реальной властью и контролем, совершали или намеревались совершить преступление насильственного исчезновения, или сознательно проигнорировал очевидную информацию, свидетельствующую об этом;

ii) нес реальную ответственность и осуществлял реальный контроль в отношении деятельности, с которой было связано преступление насильственного исчезновения, а также который

iii) не принял всех необходимых и разумных мер в рамках его полномочий с целью недопущения или прекращения совершения акта насильственного исчезновения или для передачи этого вопроса в компетентные органы для расследования и уголовного преследования;

c) изложенный выше подпункт "b" применяется без ущерба для соответствующих более строгих норм об ответственности, применимых в международном праве к военному командиру или лицу, фактически осуществляющему функции военного командира.

Никакие приказы или распоряжения, исходящие от государственного, гражданского, военного или иного органа, не могут служить оправданием преступления насильственного исчезновения.

Кроме того, согласно предписаниям ч.ч. 1,3 ст. 87 Дополнительного протокола к Женевской конвенции от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года, стороны, находящиеся в конфликте, должны требовать от военных командиров, поскольку это касается лиц, входящих в состав подчиненных им вооруженных сил, и других подчиненных им лиц, чтобы они не допускали нарушений Конвенций (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) и этого Протокола и, в случае необходимости, пресекали эти нарушения и сообщали об этом компетентным властям. Более того, стороны, находящиеся в конфликте, должны требовать от каждого командира, который знает о том, что его подчиненные или другие лица, находящиеся под его контролем, намереваются совершить или совершили нарушение Конвенций (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) или этого Протокола, принятие необходимых мер по предотвращению подобных нарушений Конвенций или этого Протокола и, при необходимости, о возбуждении дисциплинарного или уголовного преследования против тех, кто совершил такие нарушения.

Так, в нарушение вышеуказанных норм международного гуманитарного права, во второй половине марта 2022 года, но не позднее чем 20.03.2022 (более точные дата и время досудебным расследованием не установлены), Хасбулатов А.А., находясь на временно оккупированной территории г. Васильевка Запорожской области, действуя умышленно, с целью реализации ранее разработанного преступного плана, который среди прочего предусматривает проведение подрывной деятельности против Украины, путем внедрения политики государства-агрессора, с целью нанесения вреда суверенитету, территориальной целостности и неприкосновенности, обороноспособности, государственной, экономической или информационной безопасности Украины, осознавая, что реализовать ранее разработанный

преступный план самостоятельно не в состоянии, подыскал и привлек к его воплощению военнослужащего подразделения ОМОН МВД Республики Дагестан - гражданина рф Гусейнова С.М., который в целях конспирации использует позывной "320" и "занимал должность" помощника заместителя военного коменданта оккупационной администрации г. Васильевка Запорожской области, а также других неустановленных военнослужащих вооруженных формирований рф, осуществляющих поиск патриотически настроенных лиц из числа жителей Васильевского района Запорожской области, которые, по мнению Хасбулатова А.А., своей активной гражданской позицией могут мешать внедрению и реализации оккупационной политики государства-агрессора, а также реализации отдельных решений представителей оккупационной администрации на временно оккупированной территории Запорожской области.

В это же время, Хасбулатов А.А., достоверно зная о наличии патриотически настроенных лиц на временно оккупированной территории Васильевского района Запорожской области, которые по мнению последнего, своей активной гражданской позицией могут мешать внедрению и реализации оккупационной политики государства-агрессора, а также реализации отдельных решений представителей оккупационной администрации на временно оккупированной территории Запорожской области, отдал Гусейнову С.М., а также другим неустановленным военнослужащим рф, явно преступный приказ, который предусматривал установление таких лиц и оказание влияния на последних всеми возможными способами и средствами, в том числе с применением психологического и физического насилия, опасного для жизни и здоровья в момент его применения, а также действий, которые подавляют честь и достоинство человека.

Так, примерно в дневное время 26.03.2022 Гусейнов С.М., осознавая общественную опасный характер своих действий, предвидя и желая наступления общественно опасных последствий, действуя умышленно, по предварительному сговору с другими неустановленными лицами из числа представителей вооруженных формирований рф и граждан Украины, которые способствуют оккупационным властям в проведении подрывной деятельности против Украины, выполняя свою роль в заранее разработанном преступном плане, по приказу и с ведома Хасбулатова А.А., находясь в его подчинении, находясь на территории с. Верхняя Криница Васильевского района Запорожской области, незаконно проникли на территорию домовладения, расположенного по адресу: Запорожская область, Васильевский район, с. Верхняя Криница, ул. Восточная, д. 49, где проживает староста с. Верхняя Криница Васильевского района Запорожской области, гражданин Украины Яворский Сергей Вениаминович, 09.06.1975 года рождения, откуда с применением насилия опасного для жизни, угрожая физической расправой похитили последнего и под физическим принуждением отвезли в г. Васильевка Запорожской области, где в помещении захваченного административного здания Васильевского РУП ГУ НП в Запорожской области, расположенного по адресу: Запорожская область, г. Васильевка, ул. Шевченко, д. 38, вопреки воле удерживали последнего до 31.03.2022, при этом систематически применяя к

Яворскому С.В. запрещенные международными нормативными актами методы физического и психологического принуждения, а именно насилие над жизнью, честью и достоинством лица, путем нанесения увечья, а также пытки и пытки, в виде подключения проводов к кончикам пальцев рук и битья электротоком, проливания на открытый участок кожи агрессивных химических реактивов, которые причиняют повреждения эпидермиса, а также наносили физические страдания, в том числе путем вставки острых металлических предметов под ногтевые пластины пальцев рук с целью побуждения последнего к сотрудничеству с представителями вооружённых формирований рф и получения информации относительно патриотически настроенных лиц из числа жителей с. Верхняя Криница Васильевского района Запорожской области, которые по мнению Хасбулатова А.А., своей активной гражданской позицией могут мешать внедрению и реализации оккупационной политики государства-агрессора, а также реализации отдельных решений представителей оккупационной администрации на временно оккупированной территории Запорожской области.

Кроме того, в дневное время 26.03.2022 (более точное время во время досудебного расследования не установлено), Гусейнов С.М., осознавая общественную опасный характер своих действий и предвидя наступление общественно опасных последствий, действуя умышленно, по предварительному сговору с другими неустановленными лицами из числа представителей вооруженных формирований рф и граждан Украины, которые способствуют оккупационным властям в проведении подрывной деятельности против Украины, выполняя свою роль в заранее разработанном преступном плане, по приказу и с ведома Хасбулатова А.А., незаконно проникли на территорию домовладения жителя с. Верхняя Криница Васильевского района Запорожской области, Шевченко Евгения Николаевича, 16.03.1982 года рождения, расположенного по адресу: Запорожская область, Васильевский район, с. Верхняя Криница, ул. Украинская, д. 92, откуда с применением насилия, угрожая физической расправой, похитили последнего и под физическим принуждением отвезли в г. Васильевка Запорожской области, где в помещении захваченного административного здания Васильевского РУП ГУ НП в Запорожской области, расположенного по адресу: Запорожская область, г. Васильевка, ул. Шевченко, д. 38, вопреки воле удерживали последнего до 29.03.2022, при этом систематически применяя к Шевченку Е.Н. запрещенные международными нормативными актами методы физического и психологического принуждения, а именно пытки, путем подключения электронных проводов к ногам, обливание их водой и битье током, битье электрошоком и избиение дубинкой, угроз применения физического насилия и убийства близких родственников, с целью побуждения последнего к сотрудничеству с представителями вооруженных формирований рф и получения информации о патриотически настроенных лиц из числа жителей с. Верхняя Криница Васильевского района. Верхняя Криница Васильевского района Запорожской области, которые по мнению Хасбулатова А.А., своей активной гражданской позицией могут мешать внедрению и реализации оккупационной политики государства-агрессора, а также реализации отдельных

решений представителей оккупационной администрации на временно оккупированной территории Запорожской области.

Кроме того, в дневное время 26.03.2022 (более точное время во время досудебного расследования не установлено), Гусейнов С.М. вместе с другими неустановленными военнотружущими рф, осозная общественно опасный характер преступных приказов и с ведома Хасбулатова А.А., предвидя и желая наступления общественно опасных последствий, незаконно проникли на территорию домовладения, расположенного по адресу: Запорожская область, Васильевский район, с. Верхняя Криница, ул. Украинская, д. 96, откуда с применением насилия похитили родного брата Шевченко Е.Н. - Шевченко Александра Николаевича, 03.03.1972 года рождения, и под физическим принуждением, угрожая физической расправой, отвезли в г. Васильевка Запорожской области, где в помещении захваченного административного здания Васильевского РУП ГУ НП в Запорожской области, расположенного по адресу: Запорожская область, г. Васильевка, ул. Шевченко, д. 38, вопреки воле удерживали последнего до 30.03.2022, при этом систематически применяя к Шевченко А.Н. запрещенные международными нормативными актами методы физического принуждения, а именно пытки, путем избияния, подключения электронных проводов к пальцам рук и ног и битье током, прижигание частей тела нагретым металлическим объектом, с целью побуждения последнего к сотрудничеству с представителями вооруженных формирований рф и получения информации о патриотически настроенных лиц из числа жителей с. Верхняя Криница Васильевского района Запорожской области, которые по мнению Хасбулатова А.А., своей активной гражданской позицией могут мешать внедрению и реализации оккупационной политики государства-агрессора, а также реализации отдельных решений представителей оккупационной администрации на временно оккупированной территории Запорожской области.

Также, 26.03.2022 в дневное время (более точное время во время досудебного расследования не установлено), Гусейнов С.М., осозная общественно опасный характер своих действий и предвидя наступление общественно опасных последствий, действуя умышленно с другими неустановленными лицами из числа представителей вооруженных формирований рф и граждан Украины, которые способствуют оккупационным властям в проведении подрывной деятельности против Украины, выполняя свою роль в заранее разработанном преступном плане, во исполнение приказа и с ведома Хасбулатова А.А., незаконно проникли на территорию домовладения жителя с. Верхняя Криница Васильевского района Запорожской области Малыша Ивана Владимировича, 12.06.1986 года рождения, которое расположено по адресу: Запорожская область, Васильевский район, с. Верхняя Криница, ул. Калинова, д. 104, откуда с применением насилия похитили последнего и под физическим принуждением, угрожая физической расправой отвезли в г. Васильевка Запорожской области, где в помещении захваченного административного здания Васильевского РУП ГУ НП в Запорожской области, расположенного по адресу: Запорожская область, г. Васильевка, ул. Шевченко, д. 38, где Хасбулатов А.А. вместе с Гусейновым С.М. и другими

неустановленными представителями вооруженных формирований рф, вопреки воле удерживали последнего до 29.03.2022 при этом систематически применяя к Малышу И.В. запрещенные международными нормативными актами методы физического принуждения а именно пытки, путем подключения проводов к ушам и половым органам с целью побуждения последнего к сотрудничеству с представителями вооруженных формирований рф и получения информации относительно патриотически настроенных лиц из числа жителей с. Верхняя Криница Васильевского района Запорожской области, которые по мнению Хасбулатова А.А., своей активной гражданской позицией могут мешать внедрению и реализации оккупационной политики государства-агрессора, а также реализации отдельных решений представителей оккупационной администрации на временно оккупированной территории Запорожской области.

Кроме того, реализовывать преступный план Хасбулатова А.А. и выполняя его указания, примерно в 8 часов 02.04.2022, дежуря на блок посту г. Васильевка Запорожской области, который расположен вблизи автовокзала указанного населенного пункта, Гусейнов С.М. вместе с другими неустановленными лицами из числа представителей вооруженных формирований рф и граждан Украины, которые способствуют оккупационным властям в проведении подрывной деятельности против Украины, задержали на блок посту, гражданина Украины - Чуба Александра Александровича, 05.10.1962 года рождения, который на собственном транспорте выезжал из оккупированной территории г. Токмак Запорожской области в г. Запорожье которого под физическим принуждением, угрожая физической расправой отвезли в помещение захваченного административного здания Васильевского РУП ГУ НП в Запорожской области, расположенного по адресу: Запорожская область, г. Васильевка, ул. Шевченко, д. 38, где вопреки воле последнего удерживали до 24.03.2022 и с целью получения от Чуба А.А. информации относительно известных ему патриотически настроенных лиц из числа жителей Васильевского района Запорожской области, которые по мнению Хасбулатова А.А., своей активной гражданской позицией могут мешать внедрению и реализации оккупационной политики государства-агрессора, применяя при этом запрещенные международными нормативными актами методы психологического насилия над личностью, которые имеют признаки надругательства над человеческим достоинством, в частности оскорбительного и унижительного обращения, угрозы убийством и тому подобное.

Таким образом, начиная примерно с 20.03.2022 (более точная дата и время досудебным расследованием не установлены), Хасбулатов А.А., действуя умышленно, из собственных идеологических мотивов, направленных на внедрение и реализацию оккупационной политики государства-агрессора, а также реализации отдельных решений представителей оккупационной администрации на временно оккупированной территории Запорожской области, находясь на оккупированных территориях населенных пунктов Васильевского района Запорожской области, действуя в рамках ранее разработанного преступного плана, по предварительному сговору с Гусейновым С.М. и другими неустановленными представителями вооруженных формирований рф, а также неустановленными гражданами Украины из числа жителей

Васильевского района Запорожской области, которые способствуют оккупационным властям в проведении подрывной деятельности против Украины, пользуясь своими незаконно полученными властными полномочиями в нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, достоверно зная что они фактически осуществляют насилие над жизнью, честью и достоинством личности, в частности все виды нанесения увечий, жестокого обращения и пыток по отношению к гражданскому населению временно оккупированных территорий, организовал систематическое похищение лиц с последующим применением к последним надругательства над человеческим достоинством связанные с совершением действий, которые запрещены и будут оставаться запрещенными в отношении гражданского населения когда-либо и где-либо.

Учитывая изложенное, гражданин российской федерации Хасбулатов А.А. при изложенных выше обстоятельствах обоснованно подозревается в совершении уголовного преступления, предусмотренного ч.2 ст.28 ч.1 ст.438 УК Украины - нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенного по предварительному сговору группой лиц.

Следователь 2-го отделения
следственного отдела Управления СБ Украины
в Запорожской области
лейтенант

Елена ЧИСТЯКОВА

«СОГЛАСОВАНО»

Прокурор, осуществляющий
процессуальное руководство
в уголовном производстве -
прокурор отдела противодействия преступлениям,
совершенным в условиях вооруженного конфликта
Запорожской областной прокуратуры

Артём БАТРАК

«18» декабря 2022 года